

цитѣ запалили кѣщата и всички изгорѣли вътрѣ, само съпругата на Х. Георги съ дѣтето си и Марийка С. Тошева сполучили въ тъмнината да избѣгнатъ които се и избавили.

Въ кѣщата на Х. Станка Минчева се събрали до 300 д. почти селяни. Турцитѣ ударили огъня на кѣщата и едни отъ тѣхъ изгорѣли а други които искали да избѣгнатъ, всички били избити и хвърлени въ долапа на градината.

Въ този день турцитѣ сполучили да влезхтъ въ нѣколко кѣшия и въ махалата Св. Троица. Около 40-50 д. селяни мъже, жени и дѣца съ натоварени конѣе и магарета, когато били потеглили изъ града за Казанлъкъ, въ това врѣме турцитѣ заградили пътя и тѣ влезли въ кѣщата на Боне Атанасовъ, гдѣто се вмъкналь и Злате Богдановъ. Натоваренитѣ конѣе и магарета съ дрѣхы и хлѣбъ, оставили на двора, а хората се скрили въ избата. Слѣдъ малко, въ двора влезнали нѣколцина войници и като видѣли натоваренитѣ добитѣци, проумѣли че вътрѣ има скрити хора и почнали да стрѣлятъ. Богдановъ казалъ на селянитѣ да отворятъ вратата на избата за да се предахтъ и най-първо съ двѣ-годишното си момиченце той излезналь на внь. Единъ отъ войницитѣ му извикаль да остави дѣтето на земята, нъ той не го оставиль. Войника повториль, потретиль а най-послѣ като изревалъ съ всичката си сила, Богдановъ сложиль дѣтето и още не се исправиль, войника го удариль съ сабята си въ главата и той се захлупилъ на земята. Послѣ го нарѣзаль на 4 мѣста по тѣлото и като вѣрвалъ че е умрѣль, впуснали се върху другитѣ мъже, които до единъ избили а женитѣ и дѣцата се разбѣгали. Вечерьта Продановъ влезналь въ избата, скрилъ се между бѣчвитѣ и се избавиль.

Трима граждани, една гражданка и около 35-40 д. селяни между които имало нѣкои и съ орѣжие, прибрали се въ кѣщата на Банкоглу. Мѣстнитѣ турци ги нападнали и почнали да стрѣлятъ, сѣщо и селянитѣ открили огънь. Нъ като виждали че неможтъ устоя насреша, тѣ избѣгнали въ кѣщата на дяда Мите и качили се на тавана. Турцитѣ обаче, забелѣжили това, впуснали се слѣдъ тѣхъ, пакъ почнали да стрѣлятъ а въ сѣщето врѣме запалили и кѣщата. Пейо Демирчевъ насочиль пушката си да грѣмне и казалъ на селянитѣ да го послѣдватъ. Нъ Михаль Трифоновъ, на когото пояса билъ пѣленъ съ пари, извикаль: „Стойте! кѣщата гори и за насъ друго спасение нѣма, освѣнъ да се предадеме и съ пари живота си да откупиме“.